

נשימתה האחרונה

דור אורבון

יוני 2018

סינופסיס

רבקה תמיד שמרה את הכל בפנים. היא לא מימשה את עצמה, לא טיפלה במערכות היחסים שהפריעו לה, היא רק הקריבה עבור אחרים. אחרים שלא הקריבו למענה. היא הרגישה שהיא נותנת הכל ולא מקבלת כלום בתמורה. וזה הפריע לה. אבל היא לא הוציאה מילה, רק האמינה שיום אחד היא תצבור את האומץ להתעמת עם ילדיה המבוגרים, שכבר עברו כל אחד לחיות את חייו.

ואז היא מתה משבץ מוחי.

להלוויה של רבקה מגיעה משפחה מאוד מצומצמת, רק מי שחייב, וכמה משלימי מניין.

רבקה מסתכלת מלמעלה, וההלוויה מרגיזה אותה, והיא מרגישה שהיא לא יכולה למות בשקט ולעבור הלאה לשלב הבא בלי שתגיד את מה שישב על ליבה ושלא הספיקה לומר. אז רבקה כמה לדחיייה לזמן קצר כדי לומר את שלה, כדי שתוכל למות בשקט.

חוץ. אולם הספדים - יום

גופה של אישה, עטופה בתכריכים, מונחת על אלונקה על גביי תיבה משיש.

שירן (OS)

האמת היא שכתבתי הספד לאמי היקרה, לרבקה.
(פאזזה דרמטית)
אבל פתאום אני מרגישה דחף לדבר לא מהדף,
אלא דווקא מהלב.

שירן (48) עומדת מאחורי פודיום לצד הגופה, לבושה בשמלה שחורה ראויה לנשף. מחשוף השמלה היה פרובוקטיבי עוד לפני שהקרע העמוק מעל לחזה השמאלי חשף את חזיית התחרה האדומה שלה. שירן מקפלת לשניים את הדפים המשודכים שבידיה ומניחה אותם על הפודיום. היא מוציאה מתיק מעצבים בקבוק בושם ומניחה אותו על הפודיום.

שירן

ממש שלשום, אימי היקרה התקשרה וביקשה ממני
להביא לה בקבוק של בושם, את הבושם הזה.

היא מרימה את הבקבוק בידיה ומניעה אותו הלוך ושוב שכולם יוכלו לראות. מסביבה ברחבה מכונסים קבוצה צנועה של אנשים. **הילה (42)**, לבושה בג'ינס ומכופתרת שחורה עם קרע, עומדת לצד משפחתה. בתה **מיקה (16)**, ג'ינס גזור, עגיל באף, חולצה שחורה ולא רק כי היא בהלוויה - מגלגלת עיניים בתגובה לדבריה של שירן. הילה מביטה בה במבט של "תרגיעי". בעלה **דני (43)**, כיפת נייר חד פעמית מכסה את ראשו המקריח, מניח את ידיו על בנם **איתמר (9)** שחובש כיפה זהה. כמה צעדים מהם עומד **עידו (40)** במכנס מחויט, נעלי עור מוקפדים וחולצת וי שחורה פשוטה וקרועה, ולידו **גינה (29)** לבושה בג'ינס וחולצה שחורה, שעה בקוקו, פיליפינית. כמה מטרים מהם עומד **יוני (24)**, סגן במדי א' עם תבור. כיפה על ראשו, שריריו ניכרים. בצד השני של הרחבה **הרב (32)** מסית את ראשו משירן ומחשופה. מאחוריו עומדים קבוצה אקלקטית של משלימי מניין - שישה גברים ושתי בנות זוג.

שירן (למשלימי המניין)

חלקכם בוודאי לא יודעים, אבל אני סמנכ"לית
שיווק בחברת קוסמטיקה....
(היא מיללת)

בינלאומית.

(לכולם)

בכל אופן...היא התקשרה...היא התקשרה...
והיא אמרה שזה מאוד ישמח אותה. ירומם את ליבה.

והשיחה הזאת...משהו בקול שלה...ידעתי...אני ידעתי...
הרגשתי שמהו שונה...

דמעות מתחילות לזלוג מעיניה, והמסקרה להימרח. עידו מביט לשמיים במבוכה, שיגמר.

שירן

ומיד ידעתי שאני חייבת לראות אותה.
שהיא צריכה אותי. שהבושם זו בעצם קריאה לעזרה...

היא מביטה ביוני. יוני מסתכל כלפיה בהערצה ואהבה. ידו מונחת על ליבו.

שירן

ואני...ואני בשיאו של הקמפיין הגדול של הקריירה, פרויקט דגל...
ובכל זאת ישר פתחתי את היומן, הפכתי את העולם...
...וממש היום, ברגעים אלו, הייתי אמורה להיות לצידה, לצד
אימי היקרה-

הטלפון של ג'ינה רוטט בכיסה. בשקט היא מתרחקת במהירות מרחבת ההספדים. אנחנו איתה,
הנאום של שירן הולך ונעלם והרחבה יוצאת מפוקוס לעומק הפריים. בעוד ג'ינה ממשיכה
להתרחק היא עונה לפלאפון ומדברת בלחש.

ג'ינה

(כל הדיאלוג בשיחה בפיליפינית)

שלום. היי.

(פאוזזה)

את לא מאמינה, הזקנה סוף סוף התפגרה.

(פאוזזה)

מאוד שמחה. ארבע שנים, די מספיק.

חשבתי שזה כבר לא יקרה.

בעודה מדברת ג'ינה הולכת הלוך ושוב בין הקברים, גבה לרחבת ההספדים. בעומק הפריים אנו
רואים כל הזמן את ההתקבצות.

ג'ינה

כן. אם את שומעת על איזה מישהו,

בלי חיתול אבל...תגידי לי.

(פאוזזה)

כן האמת שאני בדיוק בהלוויה. הילדים שלה יותר
גרועים ממנה. תביאי מים, תביאי כיסא-

נשמעות צעקות מחבורת המספידים בעומק הפריים. ג'ינה מסתכלת לכיוון. בלאגן. כולם לקחו 2
מטר אחורה. שלושה משלימי מניין נסים על נפשם. משהו משמעותי קורה.

ג'ינה (כבר לא לוחשת)
נדבר אחרי זה. קרה פה איזה-

מרחוק, אנחנו שומעים זעקה רמה של אישה.

אישה (OS)
ג'ינהההההה!

ג'ינה קופאת במקומה. מבולבלת.

ג'ינה (לפלאפון)
אני חייבת לנתק. נדבר.

היא הולכת במהירות לכיוון אולם ההספדים, ואנחנו מאחוריה. היא פורצת לרחבה.

האלונקה ריקה. הגופה, עטופה בתכריכים, מתפתלת בפרעות. שירן צועקת. מיקה וכמה משלימי
מניין מתעדים בפלאפונים. יוני מכוון את התבור שלו לכיוון גוש התכריכים, שירן מסתרת
מאחוריו. איתמר מציץ על המתרחש בין רגלי הוריו אשר מגנים עליו בגופם. מפוחדים. הרב ועוד
כמה משלימי מניין חרדים ממלמלים תפילות.

הרב
דחיית המתים!

יעקב
המשיח הגיע!

רבקה, מתוך התכריכים, צועקת שוב.

רבקה
ג'ינה!

Help me get out of this fucking bedsheet!

כולם מביטים בג'ינה, ג'ינה מביטה בכולם. היא לא רוצה להתקרב לרבקה, ואיש לא מתכוון לעשות זאת במקומה.

רבקה

Gina I swear to god get me out of this shit now.

ג'ינה נאנחת. מתקרבת לרבקה בהססנות.

ג'ינה

I am coming...אני

היא ניגשת לגוש המתפתל ונוגעת בו בזהירות.

ג'ינה

רבקה, לא לזוז.

רבקה

Fast!

כולם בוהים בזמן שג'ינה פורמת את הקשר. הילה מתקרבת בזהירות ומנסה גם היא לעזור. לאחר כמה שניות של דממה ארוכה הן מצליחות להוריד את השכבות העליונות ולחשוף את ראשה של רבקה.

קריאות של תדהמה. רבקה לא חייה ולא מתה. עורה חיזור.

רבקה (ליוני)

תוריד את הרובה אידיוט

הוא מוריד את הרובה.

רבקה (למשלימי המניין)

וגם אתם את הפלאפונים.

בוהה בהם. אחד אחד הם מורידים את הפלאפון. נשאר רק אחד. בוהה בו עד שגם הוא מוריד.

רבקה

אני מכירה אותכם? מי הזמין אותם לפה?

אין מענה.

רבקה (למיקה)

מיקה יאללה גם את אלוהים. כל היום רק בפלאפון.

מיקה מורידה את הפלאפון לגובה המותן אך ממשיכה לצלם. רבקה פונה לדתיים שמתפללים ללא הרף בפינה.

רבקה

ואתם חדל עם המלמוליידה. התחייבתי לחוזה סודיות אבל אני רק אומר שאתם ממש לא בכיוון.

שירן, בזרועותיו של יוני, קורסת. יוני תופס אותה ומניח אותה על הכיסא הסמוך. מסתכל עליה בדאגה, מבטו רץ הלוך חזור ממנה לרבקה.

רבקה

Gina, water!

(לעצמה, בלחישה שכל העולם ישמע)

הכל אני צריכה לעשות פה לבד.

רבקה ניגשת לשירן. לוקחת בקבוק מידיה של ג'ינה. מתיזה מים על פנייה של שירן ומעיפה לה כמה כאפות מטווח קרוב עד ששירן פותחת עיניים ומשתעלת.

יוני

שירצ'ו את בסדר?

רבקה

היא בסדר? היא באקסטזה! תראה, כולם מסתכלים עליה! אז אתה החדש אני מבינה. שיהיה בהצלחה... תיזהר מהכלמידיה.

יוני שוקיסט כמו שלא היה מאז הבקו"ם. לא מגיב.

רבקה

אז אם אין פה עוד מישהו שרוצה להתעלף לי אני אגש ככה ישר לעניין ונסגור את זה זריז, כי כל דקה פה עולה לי ביוקר.

דממה.

רבקה

שירן, מותק. הבושם? מתי אמרת שביקשתי אותו?

רבקה ניגשת לפודיום ומרימה ממנו את הבושם. מסירה את המכסה ומריחה בדרמטיות.

שירן

בראשון? בראשון.

רבקה

בראשון? לראשונה?

(פאוזזה)

הא?

שירן

אני... יכול להיות שהייתה-

רבקה

ארבעה חודשים אני מחכה לבקבוק בושם מסריח. לא ככה?

דממה. רבקה משפריצה את הבושם בכמות יתרה על ידיה וצווארה. מריחה את מרפק כף היד.

רבקה

ה 23 במרץ אם אני לא טועה. ארבעה חודשים אמא שלך מבקשת ממך להביא לה בושם מסריח. ארבעה חודשים, שלא תצטרך לבזבז את הירושה העלובה שלכם, על החרא הזה.

רבקה מרסקת את הבקבוק על הרצפה. דממה.

רבקה

72 שנה הקשבתי למעשיות שלך. עלילות שירן שאף אדם לא היה מוכן לשמוע. פעמיים בשבוע צרות על פדיקור ומניקור וקרוסלה של גברים שלא צמחו להם שערות בביצים. ומה נשמע - את לא שואלת. מה נשמע - את מכירה?

כמו שעונים לטלפון אז עושים כזה - אמא מה נשמע?
או שפוגשים ברחוב את הזאת מהיסודי? מה נשמע?
אני מקשיבה ומקשיבה 72 שנה באמת לי להפריע
חלילה עם איזה פרט מחיי הכה לא חשובים.
72 שנה ומתפרצת רק פעם, פעם אחת
ב 72 שנות קיומי העזתי להתפרץ ולבקש מבתי היקרה
והאהובה שתביא לי פאקינג בושם.

דממה. דני סותם את אוזניו של איתמר.

רבקה

ומה אני מקבלת?

שירן

אמא, אני-

רבקה (דורסת את מילותיה באגרסיביות)
לא לא מתוקה עכשיו הגיע תורי עכשיו אני אדבר.
כל חיי הקשבת לי ולבעיות שלך ושל כולכם, הקשבתי ושתקתי.
בישלתי לכם והייתי שם בשבילכם וניגבתי לכם את התחת.
וחציתי את גיל שישים ופתאום עיר רפאים לאן נעלמתם?
אז אני לא אשכב פה ואשמע אותך מזיינת לכל האנשים
האלה בשכל על הפיוטיות של השיחה האחרונה שלנו.
כי אם הייתי חוטפת את השבץ שלי באמצע השיחה
יכולת להמשיך ולדבר לעצמך גם עד עכשיו ולא לשים לב.

הילה

אמא די! מספיק. היא הבינה.

רבקה

היא נהנת מכל רגע.

רבקה סורקת את המרחב בדממה וננעלת על עידו. הוא מביט בחזרה ישר אל תוך עיניה, דומם.

רבקה

נחמד מצדך לפקוד את האירוע.

(שתיקה)

מה, גם עכשיו לא תדבר איתי?
גם במותי לא תתן לי הזדמנות שנייה

היא מתקרבת לעידו באיטיות.

רבקה

אתה חושב שלי הוא היה קל?
שאני נהנתי כל השנים איתו?
נשארתי בנישואים הדפוקים האלה בשבילכם.
אני רציתי להיות זמרת, רציתי לטייל בעולם...
זו הייתה תקופה שונה עידו. לא היו אז נשות
קררירה ומירי רגב לא הלכה למצעד הגאווה.

רבקה נעמדת מול עידו ומביטה למעלה לעיניו. עיניה זולגות לחולצתו.

רבקה

מה זה הדבר הזה?

היא הולכת מסביב לעידו ומגיעה לגבו. דני לוחש למיקה.

דני

אולי תקחי את איתמר לסיבוב?

מיקה

היית מת תלך אתה.

דני לוקח את איתמר והם הולכים לכיוון היציאה. רבקה מושיטה יד ומוציאה את הפתקית מגב החולצה של עידו. על קצות אצבעותיה היא נעמדת ומקרבת את פרצופה לפתקית כדי לקרוא.

רבקה

קסטרו ביסיק? לא נאה לאייקון הגאה של ניו יורק
לבזבז חולצה נורמלית להלוויה של אמו הרעה?

הילה

אמא בבקשה תניחי-

רבקה

תגיד לי כמה עלה כרטיס הטיסה אכתוב לך צ'ק-

עידו

אל תחמיאי לעצמך זה הכל מיילים מטיסות לעבודה.

הילה

עידו-

עידו

את לא עשית לאף אחד טובה שנשארתי עם האיש הזה.
מגיל תשע רק חלמתי שתתגרשו. את עשית את
זה כי זה היה הדבר הקל, כי את כל חייך חיית בפחד.
נהנת להיות הקורבן שמוותר למען העולם, זה יותר
קל מלנסות ולהיכשל. אבל ברגע שהייתי צריך ממך
גב אמיתי נתת לו להעיף אותי לכל הרוחות.

הילה

עידו זה מוגזם היא מתה!

עידו

הייתי צריך להקשיב לקווין ולפסיכולוגית-

הוא חושב רגע על הסיטואציה בה הם נמצאים ומצחקק.

עידו

הם אמרו שרק רע יכול לצאת מהנסיעה הזאת...

רבקה פותחת את ידיה ומציעה לעידו חיבוק. הוא מתלבט כמה שניות ואז מחבק אותה לכמה שניות.

הילה

אז איך זה עובד בדיוק...הדבר הזה?
את יכולה להישאר אולי קצת? נעשה התחלה חדשה?

רבקה

על הזין שלי אני נשארת פה דקה מיותרת. תאמינו

לי, עם כל האהבה, אתם קוצים בתחת ושוב...אני לא יכולה להיכנס
לפרטים...אבל שם אין לי דאגות. נראה מה יהיה לגביכם.

הילה

אבל-

רבקה

הילה יקירה, אמרתי את מה שהייתי חייבת לומר.
ואני מציעה לך, כי יש לך גם את הקטע הזה, תשתדלי
לא תמיד לטייח. משפחה של משוגעים, הכל טוב.
תחיי גם את החיים שלך, לא רק לדאוג לאמא מתוך רחמים.

הן מתחבקות.

חוץ. בין הקברים - יום

יום של קברים לכל כיוון. המשפחה בפוזיציה לתמונה משפחתית, כולם מסביב רבקה. ג'ינה
עומדת מולם עם פלאפון מורם.

ג'ינה

Cheese!

כולם

ציז

היא מצלמת.

שירן

רגע עכשיו עם שלי.

שירן יוצאת מהגוש, מביאה את הפלאפון לג'ינה, וחוזרת למקומה.

הילה

עכשיו כולם פרצוף מצחיק

כולם מעוותים את פרצופיהם, מוציאים לשון, וכדומה. ג'ינה מצלמת.

רבקה

Now one with you Gina.

גינה מעבירה את הפלאפון לרב ומצטרפת לתמונה. הרב מצלם. הגוש מתפרק.

רבקה

יאללה.

רבקה ניגשת לאיתמר ומנשקת אותו על המצח. היא מחבקת את תמר למרות שתמר פחות נלהבת מהרעיון. ואז מחבקת את שלושת ילדיה. רבקה ניגשת לחור באדמה המיועד לה. עידו והילה נותנים לה יד ועוזרים לה להיכנס פנימה. כל המשפחה מתבוננת בזמן שהיא נשכבת באדמה. היא שוכבת שם לרגע בעיניים עצומות ואז תופסת בפיסת הבד שמיועד לכסות את פניה.

שירן

אמא?

רבקה פותחת את עיניה.

שירן

תגידי...עוגיות הטחינה...

רבקה (בחיוך קטן)

המתכון האגדי. תקעתי באינציקלופדיות.
נראה לי בשועל.

רבקה עוצמת עיניה ומכסה את פניה בבד הלבן.

סוף.